

Frank Dahlgard (UP):

Jamen det var et skuffende svar, for det indeholder konkrete fejl: Ministeren siger, at der ikke er nogen økonomer uden for Folketinget, som har anfægtet den over 500 sider tykke rapport fra Økonomiministeriet, men det er jo ikke tilfældet. Jeg var selv inviteret over i Økonomiministeriet – og tak for det, det er ministerens fortjeneste – sammen med nogle af mine folk i Nationernes Europa, nemlig professor Hans Aage fra Roskilde Universitet og lektor Henrik Kureer fra Køge Handelsskole, nationaløkonomer, og vi havde et 3 timers møde med forfatterne bag rapporten, ministeriets embedsmænd, et godt, konstruktivt møde, hvor vi påviste en lang række fejl og mærkelige forudsætninger og underlige vurderinger.

Det har jeg så fået svar på for nylig, men det er altså ukorrekt, at det ikke er anfægtet fra fagøkonomisk side uden for Folketinget. Det har Nationernes Europa gjort, og vi er ikke amatører.

Så vil jeg spørge ministeren, om det er antallet af sider, det kommer an på? For så har jasiden jo vundet. Det er også dem, der har pengene, ressourcerne og embedsmændene.

Men kunne en forklaring være, at de økonomiske vismænd er uafhængige af særinteresser og uafhængige af regering og Folketing og ser nøgternt på tingene?

Og hvis man føjer det til, som ministeren ikke læste op fra vismændenes konklusion, så siger de om de fire gevinster, som ministeren siger at man hæftede sig ved – og det er rigtigt – at disse gevinster vurderes ikke at være af stor betydning for den langsigtede udvikling i dansk økonomi.

Og længere nede siger de – og er det ikke rigtigt, vil jeg spørge ministeren – at når man så vejer ulemperne med, nemlig at vi ikke kan føre vores egen penge- og valutakurspolitik, så er det samlet set vismændenes vurdering, at de økonomiske konsekvenser ved medlemskab er små og usikre.

Det var flere spørgsmål, som jeg håber at ministeren vil svare på.

Keld Albrechtsen (EL):

Vil ministeren ikke i det mindste medgive – efter nu også at have haft lejlighed til at se på vismændenes redegørelse – at de fordele ved et nej, som f.eks. er forbundet med, at man vil have nogle langsigtede valgmuligheder til f.eks. at få en valutaordning som den, man i dag har i

Sverige eller i England, jo slet ikke nøgternt er beskrevet i ministerens rapport?

Og tilsvarende, når vi ser på ulemperne i forbindelse med et ja, må ministeren vel også medgive, at de jo overhovedet ikke er beskrevet i ministerens egen rapport.

Og vil ministeren ikke også medgive, at den skræmmekampagne, som ministeren forsøgte at føre med hensyn til konsekvenserne af et nej, og som vi dog heller ikke har hørt så meget til på det sidste – det skal jeg medgive – herefter jo må betegnes som aflyst?

Det håber jeg vi kan få tilsagn fra ministeren om.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må anmode om mere ro i salen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Et af de vigtigste argumenter fra ministerens side i forhold til det spørgsmål, der er stillet, var antallet af sider i en rapport. Jeg synes, det var meget, meget tankevækkende og et svar, vi bestemt kan bruge også i den videre debat.

Men det, jeg vil spørge økonomiministeren om i relation til det her, er, om ministeren kan huske, at økonomiministeren har haft et indlæg i aviserne, bl.a. den 12. maj i Herning Folkeblad, hvor ministeren ironiserer over, at euromodstanderne synes, at den rapport, Økonomiministeriet kom med, var et partsindlæg, og i ironiseringen af det siger økonomiministeren så, at det er, fordi DUPI er underlagt Udenrigsministeriet.

Så kan læserne jo selv regne ud, at så må det være bestilt arbejde og betalt af offentlige midler osv. Og dér skriver økonomiministeren så videre, at Det Økonomiske Råd efter sigende også skulle komme med et kapitel om den fælles valuta her i maj, men Det Økonomiske Råd er også på finansloven, så den kan man vel heller ikke regne med? Altså underforstået, at selvfølgelig kan man regne med Det Økonomiske Råd, ligesom ministeren mener, at man kan regne med de øvrige rapporter.

Og det, der så er sket her på det seneste, er, at vismændene og Det Økonomiske Råd så kommer med en rapport, som ministeren ikke lige havde regnet med, og derfor skal regeringen nu af al magt forsøge at underløbe de konklusioner, de økonomiske vismænd kommer med, for at stå med sin politiske holdning om, at Danmark skal være med, og at et ja er det eneste saliggørende den 28. september.